

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

5 בנובמבר 2014

575

י"ב בחשוון התשע"ה

עמוד

1. הצעת חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (תיקון מס' 16) (פיצוי לניזוק מעבירה שהיה קטין בעת ביצועה), התשע"ה-2014
2.
3. הצעת חוק הפסיכולוגים (תיקון מס' 7) (פרסום ההחלטות של ועדת המשמעת), התשע"ה-2014
4. הצעת חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד) (תיקון מס' 13) (היעדרות בשל מחלה קשה), התשע"ה-2014

הצעת חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (תיקון מס' 16) (פיצוי לניזוק מעבירה שהיה קטין בעת ביצועה), התשע"ה-2014*

1. תיקון סעיף 3א בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 3א(א), במקום "שביום החלטת בית המשפט" יבוא "שבעת ביצוע העבירה".
2. תחילה ותחלה תחילתו של חוק זה שמונה חודשים מיום פרסומו; הוראות סעיף 3א(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, יחולו על פיצוי שנקבע בהחלטת בית המשפט שניתנה ביום תחילתו של חוק זה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

היה קטין ביום החלטת בית המשפט על תשלום הפיצוי. מוצע להרחיב את מעגל הזכאים לקבלת הפיצוי מהמרכז לגביית קנסות ולהחיל את ההסדר הקבוע בסעיף 3א לחוק גם על ניזוקים שהיו קטינים בעת ביצוע העבירה שממנה נפגעו.

כדי לאפשר לגורמי המקצוע להיערך לתיקון המוצע, מוצע לקבוע כי הוא ייכנס לתוקפו בתום שמונה חודשים מיום פרסומו. כמו כן, מוצע להחיל את התיקון רק על פיצוי שנקבע בהחלטת בית המשפט שניתנה ביום תחילתו של התיקון המוצע ואילך.

השפעה על זכויות הילד

צפוי שהתיקון המוצע יגדיל את קבוצת הקטינים הזכאים לפיצוי מהיר יותר המשולם על ידי המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ובכך יוכלו קטינים רבים יותר שנפגעו מעבירות לקבל את הפיצוי המידי שנועד לסייע בשיקומם.

סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, מסמין את בית המשפט לחייב עבריין לפצות את מי שניזוק מהעבירה בשל הנזק או הסבל שנגרם לו בסכום מרבי של 258,000 שקלים חדשים. הוראות דומות קבועות בסעיף 26 לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971, ובסעיף 11 לפקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. פיצוי זה יש בו כדי לסייע לניזוק בעקבות הפגיעה בו.

ואולם, פעמים רבות מי שהוטל עליו לשלם פיצוי לניזוק מהעבירה אינו מחויב לשלם מייד את מלוא סכום הפיצוי, או הוא אינו עומד בתשלום חובו, והניזוק עלול להיות ללא פיצוי כלל.

סעיף 3א לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995 (להלן - החוק), קובע הסדר שנועד להתמודד עם האמור, אך הוא חל על ניזוקים קטינים בלבד. לפי הסדר זה, המרכז לגביית קנסות משלם לניזוק את סכום הפיצוי שנפסק, עד לתקרה של 10,000 שקלים חדשים ובניכוי הסכום ששילם החייב, אם הניזוק

יוזמים: חברי הכנסת מרדכי יוגב, אורלי לוי אבקסיס, אורית סטרוק

* הצעת חוק מס' 2126/19/פ (מספר פנימי: 546150); הועברה לוועדה ביום כ"ח באייר התשע"ד (28 במאי 2014).

¹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170; התשע"ד, עמ' 593.

הצעת חוק הפסיכולוגים (תיקון מס' 7) (פרסום ההחלטות של ועדת המשמעת), התשע"ה-2014*

1. בחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977¹ (להלן - החוק העיקרי), בסעיף 46, במקום סעיף קטן תיקון סעיף 46 (א) יבוא:

"(א) (1) מצאה ועדת המשמעת כי פסיכולוג עבר עבירת משמעת, והחלטתה הפכה סופית, יעמיד המנהל את דבר החלטת ועדת המשמעת, בציון שם הפסיכולוג ותוך עילום שם המטופל הנוגע בדבר או המתלונן, לפי העניין, לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות, ובכל דרך נוספת שיורה, ויאפשר למעוניינים בכך לקבל העתק ממנה, והכול אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו על ידה.

(2) מצאה ועדת המשמעת כי הפסיכולוג לא עבר עבירת משמעת, והחלטתה הפכה סופית, יעמיד המנהל לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות, ובכל דרך נוספת שיורה, את נוסח ההחלטה שוועדת המשמעת התירה לפרסום, ויאפשר למעוניינים בכך לקבל העתק ממנה; ועדת המשמעת תקבע את הנוסח שיותר לפרסום, תוך עילום שם הפסיכולוג והשמטת פרטים שיש בהם כדי לזהותו, ותוך עילום שם המטופל הנוגע בדבר או המתלונן, לפי העניין, והכול אלא אם כן הורתה אחרת, מטעמים מיוחדים שיירשמו על ידה; לבקשת הפסיכולוג, תפרסם הוועדה את החלטתה בציון שמו."

2. הוראות סעיף 46(א) לחוק העיקרי, כנוסחו בחוק זה, יחולו על החלטות ועדת המשמעת תחולה שניתנו מיום תחילתו של חוק זה ואילך.

ד ב ר י ה ס ב ר

מוצע להבחין בין החלטה שלפיה הפסיכולוג עבר עבירת משמעת - שלגביה, ככלל, יצוין בפרסום שמו של הפסיכולוג, ובין החלטה שלפיה הפסיכולוג לא עבר עבירת משמעת - שלגביה ועדת המשמעת תקבע את נוסח ההחלטה שתפורסם, תוך השמטת שם הפסיכולוג ופרטים שיש בהם כדי לזהותו. ואולם, לעניין פרסום החלטות משני הסוגים, ועדת המשמעת תהיה מוסמכת להורות אחרת, מטעמים מיוחדים, שיירשמו על ידה. עם זאת, לבקשת פסיכולוג שניתנה לגביו החלטה כי לא עבר עבירת משמעת, תפרסם הוועדה את ההחלטה בעניינו תוך ציון שמו.

וזה נוסחו של סעיף 46(א) שמוצע להחליפו:

"(א) ועדת המשמעת רשאית, לאחר ששמעה את התובע ואת הפסיכולוג, להורות על פרסום החלטתה כולה או מקצתה, עם או בלי שמו של הפסיכולוג, בצורה ובמקום שתקבע."

יזומות: חברות הכנסת מרב מיכאלי, אורלי לוי אבקסיס

סעיף 46(א) לחוק הפסיכולוגים, התשל"ז-1977 (להלן - החוק), מעניק לוועדת המשמעת הדנה בעבירות משמעת של פסיכולוגים לפי החוק (להלן - ועדת המשמעת), שיקול דעת רחב לעניין פרסום החלטותיה והפרטים שייכללו בפרסום, לאחר ששמעה את התובע ואת הפסיכולוג.

כדי להגביר את השקיפות ולהביא לידיעת הציבור את המקרים המובאים לשפיטה משמעתית ואת ההכרעה בהם, מוצע להחליף את ההוראה האמורה בהסדר דומה לזה הקבוע בסעיף 39 לחוק הסדרת העיסוק במקצועות הבריאות, התשס"ח-2008.

ככלל, החלטת ועדת המשמעת לעניין פסיכולוג שהפכה סופית תועמד לעיון הציבור על ידי המנהל הכללי של משרד הבריאות, באתר האינטרנט של המשרד או בדרך נוספת שיורה המנהל, תוך השמטת שם המטופל הנוגע בדבר או המתלונן, לפי העניין. נוסף על כך, יתאפשר לכל המעוניין בכך לקבל העתק מההחלטה כאמור.

* הצעת חוק מס' 2267/19/פ (מספר פנימי: 547784); הועברה לוועדה ביום כ"ז בסיוון התשע"ד (25 ביוני 2014).
1 ס"ח התשל"ז, עמ' 158; התשע"א, עמ' 123.

הצעת חוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד) (תיקון מס' 13) (היעדרות בשל מחלה קשה), התשע"ה-2014

1. תיקון סעיף א1 . בחוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993, בסעיף א1 -
- (1) בכותרת השוליים, במקום "מחלה ממארת" יבוא "מחלה קשה";
 - (2) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "המחלה הממארת" יבוא "מחלה קשה";
 - (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) לעניין סעיף זה, "מחלה קשה" - מחלה ממארת, מחלה שנדרש לגביה טיפול קבוע בדיאליוזה, או מחלה אחרת שקבע שר הכלכלה, בצו, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת."

ד ב ר י ה ס ב ר

שיחול גם עליהם, בשים לב לכך שטיפולים בדיאליוזה עלולים להימשך תקופה ארוכה.

בהנחה שהצורך בליווי ממושך של הורה את ילדו החולה עשוי להיווצר גם במחלות קשות אחרות, מוצע להסמיך את שר הכלכלה לקבוע, בצו, בהתייעצות עם שר הבריאות ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, מחלות נוספות שהסדר האמור יחול לגביהן.

השפעה על זכויות הילד

הצעת החוק נועדה להיטיב עם ילדים הזקוקים לטיפול בדיאליוזה דרך קבע, בכך שהיא תאפשר להוריהם להתלוות אליהם לטיפול הדיאליוזה על חשבון תקופת המחלה הצבורה שלהם או על חשבון ימי החופשה שלהם, לפי בחירתם.

סעיף א1 לחוק דמי מחלה (היעדרות בשל מחלת ילד), התשנ"ג-1993 (להלן - החוק), קובע כי עובד שהוא הורה לילד שחולה במחלה ממארת וטרם מלאו לו 18 שנה זכאי לזקוף עד 90 ימים בשנה של היעדרות בשל המחלה הממארת של ילדו, על חשבון תקופת המחלה הצבורה שלו או על חשבון ימי החופשה המגיעים לו, לפי בחירתו, אם עבד שנה לפחות אצל אותו מעביד או באותו מקום עבודה. בנסיבות מסוימות החוק אף מקנה לעובד אפשרות לזקוף עד 110 ימי היעדרות בשל מחלה ממארת של ילדו כאמור.

הוראות אלו נובעות מהצורך המוגבר של הורה לילד החולה במחלה ממארת לשהות לצד ילדו.

במטרה להקל על הורים לילדים המטופלים דרך קבע בדיאליוזה ולאפשר להם להתלוות לילדיהם לטיפולים, מוצע להרחיב את ההסדר הקבוע בסעיף א1 כאמור, כך

יוזמים: חברי הכנסת אורי מקלב, חיים כץ, משה גפני, יעקב אשר, יריב לוין, ישראל אייכלר, קארין אלהרר, איציק שמולי, עדי קול

¹ הצעת חוק מס' 2028/19/פ (מספר פנימי: 543895): הועברה לוועדה ביום י"א בתמוז התשע"ד (9 ביולי 2014).

¹ ס"ח התשנ"ג, עמ' 134; התשע"ה, עמ' 604.